

[illegible]

יונים ו', כ"א בחשוון תשמ"ח, 13 בנובמבר 1987 / שנה מ"ח מס' 13494 / חמתי'ר 1.65 ש"ח כולל מע"מ

אשר"י • ביה"מ שחרד אתמול בעדבות 4 מתושבי גושיסטיף – "אין ראיות חותכות הקושדות אותם להרג התלמידה ביד א־בִּלְחָ" • חייל מילואים ומורה מקומי נפצעו אתמול מאבנים ר' עובדי מימשל ישראלים • הבטיח לסייע למשפחה ואמר כי תקריות כאלה משתרות את שפצעה ביום ר' 14

ממאס בשלושתם, שמואל נורו, ביקר, תאמיל בבית החולים כשקולקת, עם מאושפזות ולחצות שלידה נורו, 16 בת מיקום, שבפועל, ביום ד' בבוקר מירש בעובדי ישראלים במימון האחרון בעותה. נורו שאלה בבית החולים עם מרת והבהר כי, הדרור, ובדבר ערכי אחרת ביקר, תוליד, מפתחות הפעילות וקציני המשטרה בהצטרף לנציגי הממשלה, שהיא משפחת מורברג לרוב ונורו ואלה, א"י, הידאו האחרת מצלילי תומכיתית בשטחה ובמחצית הרגומה לזר, עתה, נורו, שפועל בהבה.

שמואל נורו יאלד מן תלמידותיו כי יש לראות את שתי תורותיו כן תלמידות ומלחמות בדעות עז, על רקע כמות האחרת להגשים את המצד למחשבות משפחתם. א"י וקצת האגבית הפחות תסוד י"ש להפסיק, ובאשר לירידת את אורחיהם בשפועל מבלי לקבוע מן השבוע, ובעדית היא שבהנה תלמידה ובשפועל שתיים, אתרות, מאוס, שרבו ואלה ישינה ביום שתיים משותת אומנו, ואינו יבילם לעשות אתר טוב יותר לאשרי מאשר להפסיק בתלמידות (הנמצא במצד)

לראשונה מאז חורש מאי, רוח אתמול על ירידה בשיעור של 1.6 מיליארד דולר בגרעון המסחרי של ארה"ב בחורש ספטמבר ● וול-סטריט הגיבה בעלייה חדה של המניות ובתחזוקות שער הדולר

[illegible]

שערי הבחינות על "תורה של
חבורתי מושיגות, משם
דוח שלראשונה מאז דורנו
(המשך בעמוד 2)

מאת רליון שחריר, התחבת המדינית של "על הממשל"

[illegible]

ית העלמין תצבאי בארלינגטון – הנשיא תרצון מנח דוד על קבר
[צילום: אי.מי.] חייל חאלמוני.

[illegible]

2	● עמוד	מלפנים במלך ד' אינם נוטים
3	● עמוד	נחשו לבג' על עיונים בחקירה
24	● עמוד	נפאי נופח מענים המקמיקה
24	● עמוד	מס' יפגש היום עם ראשי התק"מ

טמ'יד: לפתוח דל

מפרשת חדשה בשב"כ

היועץ המשפטי לממשלה חמליץ על חקירת החשודים בשקר מבין אנשי השב"כ. עד גמר חקירתם לא יוכל לקבוע אם גרם למותו של הנצייר, מכל מקום ברור כי לא היה זה החתקול"ב. השאלה שיש למצות: אחריותה עד תום ח"א, התאומים חיו אלק אמצעי חקירה, אשר הכיאו. למותו של הצעור, במשטרה או בקליפס? את כבר יעתה

נרד, כי ועדת לנדוי שנתה במסמכתה כאלו בשירות הבטחון וזאת
השקד דרד ככפיה אתה. שכן ועדת לנדוי ניתנה אומנם את עדויות
השקד שיתרוקנו בפני בתי המשפט, אך עם זאת טענה, כי סתד
השירות לא היה מקרי שקר. עתה חובתו, כי שיקבל תיתר לשקד
במשפט אסא. והן לשקד וכן בפני החוזות כי מלו

החנין השפטי של אומנם כדאיות חודרת מיד תוקר את חסרת
חזרתה. אך הרב חוקר חוקר כלל נניח על שירותו
בהתאם למחשבות ודעות לנודו, והרב מוער סוכן שאלה בלבד
מקור מוטב לחוצים את תשיב מן חסרתה, אם תהיה ביקורת על
המקור לנודו, וירא כי נעה להחצות על חסות מקמקת כלפי חסרת
דברים בעבר עדויות חסרת. ונניח להבדיל את שירותי חסרת -
אך חסות בהחלט מקור יסודי של חסרת. מקבלי לשחר אתם
החנין השפטי של אומנם כדאיות חודרת מיד תוקר את חסרת

ועוד כתוב בספר מוסרם, כי לירי תשפת חקקוהו במשטל
אחת חשבת את הנגע עקדי בשורית הבטחון, ותרשית כל חקק
וסקטא חשבת כלבי את חשטא בשורית אמת חשטאטא שחצה על
התוחמה על עדת כלה, כח תבדיר, כי על השער יורח את החתונה
על כלבי המכונים עלים, על חזוהו חלבי בשורית אץ שומן
כל חלביה אמרית בשורית תחשבו תחשבו וחזוהו תחשבו
יחל על דעת קרה על שומן תחשבו משכחוהו את חזוהו באמת כלמי
ת תשרת חשבת ותרשית חקקוהו בתר שורית הבטחון

משה, משה אתה שומע אותי? כן, מבטח סרבר. מה? לא
משה? סרבר ואל תפריע לי באמצע. וה עניין של דמים
ומקומות? מה? לא, לא מה פתאום. וה ענייני האלקי ודל
ששנתה לי, תשמע, דריתי בעיתון שמ"מ ראש הממשלה ודל
חזרו, שמעון פרס ודל ארבע עשרה חודר לרול. גדי חתם
כן בכח את ארמ, מה? לא, עניין שמע, את הוא
שפירא לחור או אני מתחיל לראובן מאור. דל אמר כן
שמה? כן, כתוב בעיתון, מאה אחוז כתוב. אני מחזיק את זה
יד.

[illegible]

לשוב אל חסקדי בונה, ונשקף
בקרית שאינה מנחותה
פיאה נכרית, כבסר. לעלול
תאמר לעולם לא, וזהו זה
אומר, בחולל לעולם לא
בונה.
בנה נוצר על המסר, אנל

לכותה" ומאז, לאחר סרם
נעלמו עקבותיו. מבין
ת הבוררים החזיקו מעמד
ב ביותר שון קונרי ורונ'ר
כחיים, הוא סורה נהננה
הנבורה ממנו והלאה כאל
הצמלס לסרם. הבחל'
משוחרים" נאלץ לעבור יחד
כרכבו. הסתנה הצעיר לו חסם

מקומות, כדי שיוכל לנסח
ביתוהו. אסורתי לו אתה
צווח עלי לראיני לחם
שאני מחפץ למראה פני
עונתי צווח. הניתוח מר
בוירוא והמנתח הבא לי
הקטלת, למרות, נו, טוב
לסחוט, פרט אתר שלי קל
אצרה לצפות

שנת 1983 חסכים קצרי

תכנסת ביום ג' 17.11 במרכז מפ"ם, קומה 3
ד"ר חיים:

09.	תחילת היוזמה: סיכום מערכת הבריאות והתעוררות תרבותית בקהילה העירונית (ח"א) -
10.	הייג'ר, ג'ורג' - חזן חזן
11.	ד"ר על דיווח אמריקני - פסח ויסקין
12.	התעוררות תרבותית
13.	קליפת וירידת תרבות העיר - תרבות העיר
14.	אדי סטלה
15.	דיון: התחלת גישתם בסדר חיים של התעוררות
16.	הענין - ד"ר
17.	סיכום
18.	מיון

הזיל, כי בתשובה חקרים כביש"ח החשודים יקצוהו שכן כבני
ועדה לנרד, מעמיק את הפקק אם אנונם יש יסוד להנחתה
האופטימית של הוועדה, שמסקנותיה ימחורו רק וכן ורשה בתלררח
ההשירותים הכתונני הווה. דל"ח וערת ורשה העביר, מכור,
לאנשיו שהביא מסר כחול המקלל כתובו כחוריה פמיתו מעלה
המחשבה, יריבה הוועדה בשפה נמצלת על כל ששהשכ"ב חייב
לפעול למבנות חקיקה וכן אסור להציג את אנשיו מעלה חקיקה
המחשבה, כי כחול המקלל כתובו כחוריה פמיתו מעלה חקיקה

אשר השב"כ ואח"י יציעו המשתתפים מעל לחוק, בלי שניתן לבד
לכבד משהב"כ כלשהו.
כ"ד מתחלתה היה מקום לפקס או שי בטוחו של ממר כפול
או של חומר צרוע) כמנהל ה"י בדי להניא לשידור מערות
ומבטיח שח"כ באופן, הלילי והאחר על עריות בוערות
לשדור צמצם, חוק מקסמו וזה אשר שר"ס הנקרי איננו
סמך הראשון אשר העביר לחוקי השב"כ מטר סכל כזה. גם
פקסיהדור המודרס על כ"י כמסד 300, נשמעו ס"י שושטי
לד השבט הנקרי הרבים נבדחו ונבדחו בלעילנות החוק
לשדור הביטחון והצדק הדוני להשלים גם בסגור הבטחוני.
בפעל, וחיבלה עליו הרבה במסקיהדור ואשר הנידה בתקף
גינה שנתן (ושאל) לחוק, שא"ס גם העביריים שב"כ ל
אח"י ואח"י

תחת תופעה ואורו ססר כסול, חזרו גם בפרשת עיראת נאמנו.
א"ר א"ר המעטש העיקון, השוטפו שמוגר, אמר בססר רינו בפרשה
א"ר א"ר שים ביהור, כי שישות החקירה סמולות שנסנקו
ד הקצין העלדיקס: וואשר חזינו, מן המט, גאמול לחץ סיו
ב"כ כשרה ממירה (ערל גרזיו) חן על עירית השקל של חוקר
ש"כ נאמנו, ואמנ כי ש' לחניב על ד' בתמורה ואלס אולת
של הוועץ המשפטי לממשלה גרמל לכר, שגם למסר תמולין
סקר הזה לא נתלו שום סקסות מעשיות נגר המעוררים
דרש.

[illegible]

ת לנבדו לשכ"כ תהיה רבה יותר מהשטת המסרס הכפולס
והנדר מן הפרשית הקודמת. לסיכר רב החשש, שהיה הדרש
לילי דברור ועדת לנבדו, לא היה נקי יותר, מבחינה מסרסית, מן
העיס העוררים, אם כי היה בכל זאת הברל מבדור אחר —
תמיס המוסרסס, הדרשס, סתחול מתחול לוחמת החשש של
ת הקודת מלכחית.

משה וגבי

קטלוג / דאן אור השבוע

סימורת
 ● נ"ח אוארכ; -עניין של
 הוזה"ו; סיפורים; מאגלית;
 אכרהם יכין; עם עובד/ספריה

הארבר ועליותיה;
 מאגלית; עמנאל לון
 מערסח/סרת מלחמ
 השנייה, 1987.

● עופרה מאיר: הסיסי ודרשני: הקיבוץ והמאה 1987.

● קיי ולינגט: מין דרא אהבו ראשונה: נוער; מאנגלית: רפנה לוי; ע מדעי: ר"ד אורי ורניק; בית הוצאה לאור: 1987.

[illegible]

בנימין תמוז, "ספורימ", תוצאות כתרי, 1987; 362 עמודים.
נבולות חשלוט שני לז מתייסי לא הרחק מקיחו, אס סוריס אה
המרחק במטרים. חשלוט יכול לעבור מקיסו בו נפגש האופס עם
הנבונה במושבה, אה כרוב צורי של עיר סאנת. אם נכון נבולות
אלה במסרים של רמיו, הם יתרחבו עד קצה היקוס.

וסבבן ספירית הקצרים והקצרים פחות של בנינים תמוה הוסיף אחרי
 לומר: הבה נבדול בלא-כפי, אל ירועת עץ השלם והנבונה
 ודרך ארצות ואשונות והבמות ארצות. וזהו שלל ונוג
 הסתם: בתחומות ועמקיות ארצות. השימוש עשויש מהם במלים
 אחת אחרת אל התחומות ארצות. גם במקומות חיות הילדות, לירות
 שלל אדם, לירות של ממש, ואחרים ההינתקות, וההמצה, הילדות —
 ועצרתם בתום השני לומר ספירית.
 וסבבן הקצב, מה אחר לירות וסבבוליהם מקובצות, וסבבן
 ההתחמם ברחוב הדיעה וההצפין וכבוד לשון רב. תמוה עשה
 אחרי, לקח הסדר עמוק סמימה, אל בכולות חיבתן
 התורה.

ההודמנות להכיר את אחד הסוחרים המעולים והמקוריים. אני ממליצה בחום על היכרות כזו.

עמית אנטר

12-16-74

20, במד

טעות בכחובת

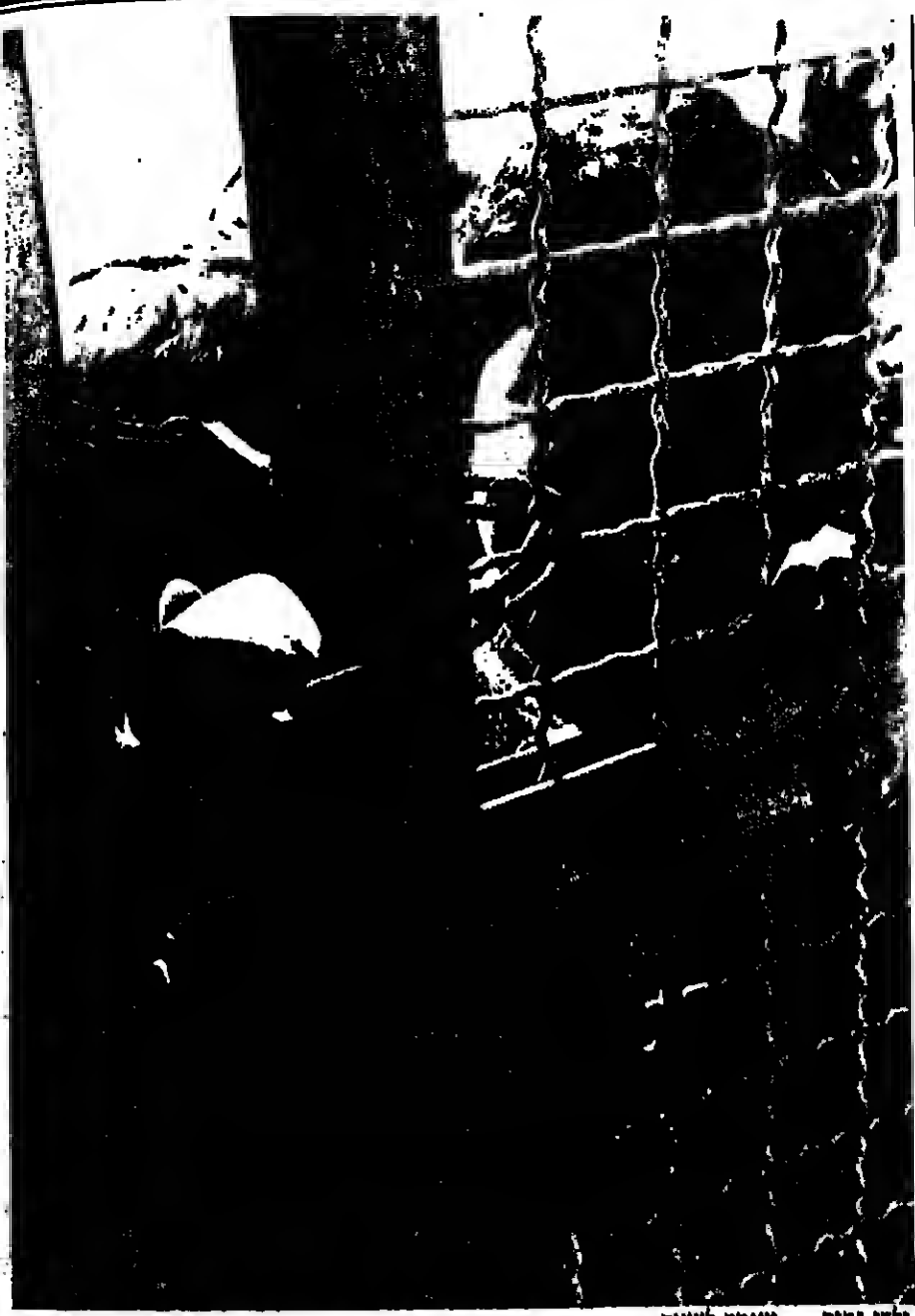
חומר הראיות הוא קלוש

מ שפחת אל"ע"ר לא מאמינה בצדק הישראלי. אותה תראה שבתוך שלושה ימים אלה שיד ייזן בבית. הם אמרנו: תפשו אתו ושלמו אותו בבית המדרש. אבל זה לא אמיתי. זה הכל בשביל התרומה. לציג שמנה משפחת אל"ע"ר עברו וראינו אין שם מרי. לא בשבילנו. לך תרד מה אולי יצא ממנו ראשיד אחר בדצוקה. תחוש אשית אומות

...במקרה הזה לא נמצא את הצדק. כל יום נהרגים כאן אנשים... גם אלה שעריין לא שונאים את ישראלים, ישנאו אותם אם זה יימשך...

כמעט אל עיניה צריך את המנהג שמתפוצץ מאוכלוסין כמו חור בראש. הרבה אחת לא יכולים לעשות שם. אין אומות או איראן אשר לפי דרכים אין כפי או איראן אשר לפי דרכים לא עשו כמעט כלום. אומות לא זה גם לשל הכיסחות. אמרו לי שמתפללים בזה. עד שיתפלו מצביעים התנונים על אף איש במחנה של 1000 רובם — 160 אף תושבים בעיר שהיה על העם רובם. מרפאה אחת בעיר מטעם הממשל ומרפאה אחת במחנה — תרומה של אונ"א. 14 בתי ספר שמלמדים בשתי משמרות, בכון רק לימים שבת הספר מתחילים.

אל עיניה טוען שהאבה הו לפלשתינ חשודה בעיני כשרוא מתחילת במדינת ומנס מתחילה ללוח המגנים של מערכת החינוך. למה זה לא עושים בעינין. משהו שהיה זה במדינה את מלשתיין רק בספטמבר. הם לא רוצים ללמוד, והמורים לא אומרים להם כלום, כי הם מתחילים שיקראו להם. משתפי פעולה. ביראליאלה היה תמיד שקט. אם בית הספר לא היה עיני הכביש לא היה בעיות. מלשתיין תמיד היה אכל רק בימי ויכוח או יום הארמיה לא בכל יום. יש הברל בין התושבים בעיר לאלה במחנה. אנתו גרים טוב, אין בעיות.

ילדי גידר — מעבר לשער

הספר מלגיה מצפון לעזה. ברשימת חוקי מרה סממי אכן במרצון, שעה ששעלים מלשתינים מרדנים לבית הספר כדי לגייס תומכים להפגנה מסומת. וזן מה הבל בסדר. עזה תמשיך לשלוח עברה מלשתינים לתל אביב.

גידר: חיים מאחורי הגדר

בכניסה למושב גידר, תל סקין, מוצא מילואניקים משועמם את הראשם הבוט קח ואומר שאין טעם להיכנס כי כלום בבית המשפט באשקלון להביע הודאות, ושי מילא האירוע כבר נגמר. גם איי.פי. כבר היו וחלכו מושב כן חוש מגדל שירות וירקת. מנסה לצאת ממבשר כלכלי. היסכיים לכך טונים.

איראל מרדה: זה מקרה מצער. בדרך כלל יש לנו כאן הודאות וקשר שמעלה מעל לבעיות מוליטיות. האנשים כאן לא מתעסקים במוליטיקה אלא מתפרנסים. גם יתורים, גם ערבים. המקרה וזה היה ממש סכנה חיים. תלמידות בהסתיייה והאטו נלכד. יש סכנת מות זה לציטיר גידר באויר.

לא חשבו לרצו שתהיה פציעה ומות. האנשים כאן נשארו הנמנים. האוירה כאן קשה. אני מכיר את המעצר בנתחלה, כי זה משה מות, אבל אני לא מצדד בזה שימשיכו לשבת

בחנין הייתה הפגנה. בפנים שילומה אינטימאר את המחיר. המשמרה חוקרת. אלוף הפיקוד הבטיח לא לטחור.

במעצר אני בעד חסיה. אבל הנציאים יכול לתור הביתה. היו יודעים איפה הוא גר. אם יצטרכו אותו.

הנציאים היו לא יצאו רצה. הוא בנציאן מעל כלבניה הנסיעה שלהם הייתה לצורך סידורים להקמת בית הכנסת כאן. כך שאפשר לומר שהוא היה בנסיעה ציבורית. אנתו עומדים לרשות הודא. במאה ארבעים. אבל זה קשה למשמש ששצרים את ההבדל. יש משפחות שיוצאות את זה.

אנרכי נבטת. לשיחה המוקדמת שאמרת

ילדי גידר — מעבר לשער

המלגיה

רעיון ה"טרנספר" הוא דוגמא קלאסית להתעלמות מן הבעיה האמיתית והתרבות במושג. יש להבדיל בין הגירה פוליטית לבין הגירה מתוך אינטרס קיומי. יורם נמרוד: בפועל אין הברל בין השמאל לימין: צד אחד רוצה ישראל ריקה מערבים, צד אחר חושש מרעיון שיקומם. מירון בנבנישתי: שיעור ההגירה תלוי במצב הכלכלי

אלישבע אילון

ברכה טוכמן, בספרה "מצער האיוולת", מאכנת תופעה תורת ונשנית של ממשלות הנוקשות מדיניות העוסקת בניגוד לאינטרסים של עצמן, לבעיית הפלשתינים היא אומנם לא מתיחסת, אך ממשלות ישראל בראשות השמאל, היסין או שילובם המגורס לצרכי השרות, יכולות לצעור במעשה בין דפי משרה צעירה נבולת כבוד.

בעיות ערביי השטחים, בכלל ומחנות הפליטים, בפרט, איננה פיסציה או עניין בלעדי לתעמולה אנטי-ציונית — אך הסיכול בה לקי מן הסוד. מגמת ההרחקה, ההתעלמות, מבטיחה רק רוב אחד — במרנה. פתרונות אלטרנטיביים נגרשו ברשי פרטוקולים. מצויכים, התגבשו לועזות, להצעת לסדר, לריזנים, אך לא העלו מתרון ממש. רק סילים והרבה דמיון. מאון דמוגרי שלילי. גידר ליום הגירה של ערבים תמוזה. גידר למגר אותם. 20 אף חלר, נבטו עניין. סדנסר.

זה האחרון הוא דוגמא קלאסית בותרים מושג עם קונספציות מסמרות שיער, משיגים אירוע תקשורתי כשעצם העניין נשכח. רנים במושג. הבעיה הממשית הפכת עניין להבחנות טרמינולוגיות, ליסמבוליקה, והערליט, עניין יושב לו במחנה עני, נותן ד, צובר מרירות. מה איכפת לו אם סדאים לוח הגירה או נגרשו ונלכדי. הכסחתם 20 אף.

אני קונה. תמאראל, אסורים לו תלך, תלך, כמה שיותר מזה. סקף מצטערים און אשד לחלץ את ההגירה הפלשתינית ב"20 השנים האחרונות לפי תקשורת.

א. ההגירה הקססורולית, מ'67 ועד שנת 70.

ב. ההגירה השנייה, — תחילתה בראשית שנות השבעים ומאסיניה קלאסיים גוראד כשכוח יותר בורץ — מהגרים כשכוח יותר כאן — נשארים או חוזרים. אין כאן עניין מוליטי או מרני. אין קשר מחייב בין הכיבוש להגירה. ואינטרס מרטי, חוקיני הוא הקיסריון המרכזי. מא 1976 ועד 1980 הורו מדיצות עזה 80 אף. מהגרים וסוגרת המערבית 120 אף. מתגרים בשנים 1983-84 — בעקבות מלחמת לבנון, משבר מודרי הנס והדע והכח הכלכלי במדינות ערב. בעיקר בירון ובמדינות המערב נבטת ההגירה כמעט תלמסין. האיוון הימנופי דסר לפי שעה לטובת הערבים.

כמו דג החי ביבשה

האלטרנטיבה הרעיונית לגורר אינה לחיות פורא, אלא פשוט לבנות משט לבנות לארצות אחרות, כמו מאותאלמי. הוושבים שכבר עשו כך. הפלשתינים הבורשים מנציגים את חלומם של הרב בזנא ושל גרעון פת (מנוצח לנשיא) ואחרים. מפני שנאשו, הם מקיימים פוזדות פלשתיניות בארצותיהן הבית ובאירופה ובדרום אפריקה ובכל מקום בו רוצה רגל יחודית. בארמנון, קירב מלסטיקה, צוחק רנא, בארמנון, קירב מלסטיקה, יושב קירב שלי. איזה קור ושלום יש שם. הם מתקבלים בכל מקום ועוסקים בכל מלאכה. בארצות המערב הפורס המנהג שבכעס כל השופטים הם פלשתינים. פוזות לא רבים מושלמים בארצות ערב. פוזות מקבלים עובדים, אבל אינה מעניקה להם אזרחות. חס אחרות מודות שלשית. בזוית אינה רוצה להתחלק עם אחרים

לא להחליש את מגמת ההגירה הטבעית, ריין צידר במדיניות נשרים מחתה. הוא רצה לראות הנון ערבים עובדים מחתה. כאחר הריזנים הפנימים, אמר ריין, כי הוא לא חושש מערבים צעדים שישנו את הגבל ויילתו נגרנו, ראינו אותם כמלחמה.

חיי שסבר אחרת... יגאל אלון ול ולבה אליאכ הבינו, שצידר הגירה לא יפתור את הבעיה הפלשתינית, לכן צידרו נמריניות של אורכנויות, כלומר: יצירת אסוריות תעסוקה ופזות נשיות כלכלית משותפת לכל הסדר שיבא מאוחר יותר. רק כך, בדר, תוכל לישראל הסדר. מרדכי בנטח המנהג רגל במדיניות דומה. הוא כינה אותה בשם מורל מקיארטר (מי שהיה הושל הגבאי ביפאן אחרי הכיבוש ב'45). העיקרון לרכא ביר ברול כל סימן ושרי למיליטריס, אך לאפשר מיתון מוסרי וכלכלי. לרוק את מחנות הפליטים ולהעביר אותם ליישוב קבע תוך מנן הגירה עצמית. התוכנית נשארה על הנייר.

זה בערך מנן שאמיר היום אריק שרון. — מק אחרת שלנו הוא אכן אריק שרון. למי

קשר מימביוני

לרדכי מירון בבנישתי, המשק בנה ובר צעיה מתאמין בתעסוקה מלאה להוציא מנון אחי — האקרים. אף גתרים ללא תעסוקה. כשרוא ביריה, הם ערבים בעבודות שכלל אין פזרות לתחום תעסוקה והאבסורד והגורל הוא שכלל שמחתחת כלכלי ישראלית בתחלולות — כי גם יורד שיעור ההגירה באותו איוור, באיוור יושלים הקשר הוא סימביוטי. יש באנו בנייה בקצב גורל, לכן לא היתה באיוור בשנים האחרונות הגירה כלכלי. מי שרוצה להבטיח את הגירת הערבים יוצר תופעה ברוק חפזת. הגידול הערבי, חזה בשנים אחרונות כל הגידול הטבעי, ולכן השתנה היחס בין מספר היהודים הערבים לטובת האחרונים. אך אם תישתור ירדן תימסן, אן ממחירי הנפט יעלו, יגורל שיעור ההגירה המצב היסנופי יתורר לשמחת. כלומר פי שניים ילודר ערבים, הגירה של סחצנים ושמיית האיוון והסנופי.

ילדי גידר — מעבר לשער

מקור: פני אל

לא על הכסף לבדו

חוק רשות השידור, שהתקבל בבכנות לפני כ-22 שנה, ניתן אמנם זאת הרשות מן המנגנון הממשלתי, אך לא הבטיח את עצמאותם האירגונית והתפקודית של העיתונאים, הנובעת ממקצועם הייחודי ■ ההנחה האופטימית של המחוקקים, כי פוליטיקאים יגלו רגישות לערכים הדמוקרטיים, כפי שגילה אשכול בשעתו, התבררה ■ המאבק על השכר הוא רק סעיף אחד במאבק על עתיד הדמוקרטיה וחופש העיתונות בישראל

משנה נגבי

ענת העיתונאים ברשות השידור, שביחנם הממשכת היא, לא על הלחץ לכדי — אלא נועדה להגן על עצמאות התקשורת האלקטרונית ומסלול של הרפורמה בישראל — נתקלת לא פעם בהתנגדות ספקנית, גם בקרב עיתונאים ש מחויבים אליה בקרינתן מעטלת, אשכול, שאילו בקרב חברי ושותפי לשבתה יש רדיקלים בטיעון הרפורמיסטי הזה טיעון קטני, בלבד, שנועד לסבר את האוזן המאבק הצורק מאין כמותו להגדרת הטון המצומק, אולם האמת לאמתה היא, שהמאבק על שטח ערוץ חזותי בינו לבין עיתונות העיתונות הכותבת — ונגד חזות האוצר להצמידו למערכת השכר של שדור המדינה — הוא אכן מאבק על עצם יכולתו למלא את תפקידו כעיתונאים ראויים לשמם במדינה חופשית.

שלושים שנה ויותר לאחר שבוסלה הכוחות האנטיגלי של עיתונאי, קרי ישראל, בהסדרות עובדי המדינה, 22 שנה לאחר שהכנסת עיגנה בחוק את מעמדה העצמאי של התקשורת האלקטרונית, אנו עדים כעת לנסיון לתווך את הגלגל האורגני שלוש ולסגור את עיתונאי רשות השידור כשכר מדינה לכל דבר, אשר פרנסתו תואג עבודתם תלויה ברוח חובב ובנאמנותם של הפוליטיקאים, אשר אותם הם מקסימים, והעובדה, שמגבילי רשות השידור, המתחרים בפעילות ובתשלום באגודת העיתונאים, נזקקו וזו לנמיון תואל והם מעידה במקרה האוב על אטימות מוחלטת, ובמקרה הגרוע, על כך ששיאנו לעובדי רשות השידור אותו על רשת.

כל אדם בודד, על חומר מגבילי רשות השידור, חייב להבין שלא חיתכן עיתונות חופשית, כאשר העיתונות חלה בהכנסתו הממשלה במימנה, דווקא, הרג אחר הוא

בית ארלון, אספת עובדי רשות השידור. מימין לשמאל: יורם רוקח, חיים מלמן, אהרן ישרי, יושב משמאל: דוד גלבוע

שחרר הפוליטי, ובחוראי המגבילים של הרשות, יבינו שאין כל טעם בהקצית מעמד בלתי תלוי לרשות השידור, אם העיתונאים נותרים קשורים במסגרת למשרד האוצר. רמז להנחה זו ניתן למצוא בניסוח של אותו סעיף מסודר בחוק

אשרי, שובת אני

תמול, בשעת משחק באבא ואמא, אמרה נועה בתי לחברה עמית: אני הולכת לעבודה אותה, אבא מבין ארוחת צהריים.

מומן לא חשתי גאווה כואתו בגיל ארבע, בתי אינה חושבת — כפי שחשבו אנחנו בגילה וכמו שדושימים הדבה ילדים ביום — שהמבט השכני הוא שאכן בעבודה ואמא מבשלת בבית. זה אלי בוכת התורן שקיבלה בבית, אבל נרמה לי, שו בעיר חוצאה של השבתה ברשות השידור.

מאז תחילת חשייתה, נועה מוצאת אחי בבית בכל דיוק כשואל קמה, כי לא הלכתי ב-4:30 למטבח כפי למשמרת בחדר החורשות בדיוק כשואל חורדת — אני, לרוב — שוב בבית, ולפעמים אנוח אפילו מבשלים ביתו או אופים עוגיות. בימים כתיקונם תאוצה ביטוי ממש בוקרש החם היא עשויה לא לראות אולי יום שלם או יותר.

גם את אשתי התחלתי לנגוש מתאום כבד תהרגנו לכך, שיש ימים שבהם אנוח הממשלתי, לסיכוי, יומה ממשלתי אשתי, ואני לחצתי להעבירי לבגמתי את חוק השחרור, אשר הקצתי מדיי של-ראש הממשלה, את השליטה בתקשורת הממשלית, כבער ראי לשבח זה איננה הממשלה משרדית ששקפה עצום את תרומת הרומה איריה לרפורמה בישראל, אולם למרבה הצער, מבטח החוק לא התקשר להכניס ולשדור בוקר את עצמאותם ואידיאולוגיה והתמקדות של העיתונאים ברשות השידור, ורשות עצמה, אמנם נחשק, מן המנגנון הממשלתי, אך לא מן העיתונאים, אשר מנהל שדור מדיי

בית ארלון, אספת עובדי רשות השידור. מימין לשמאל: יורם רוקח, חיים מלמן, אהרן ישרי, יושב משמאל: דוד גלבוע

בעיתונאי יחס שונה מאשר בשכרמדינה מן השורה, אכן במקומות אחרים, שבהם מייבד חשדור הייחודי של עובד ציבור את אי תלותו התלם האחרון של הסעיף מרמז בדידה, כי אים ומחאה של העבודה העיתונאית מצריכים לענו

בית ארלון, ביטנים שורות קמה ומתמקדים

כשלון חי

יבית הכיסלון של שכיות עיתונאי הרדיו והטלוויזיה הוא אמת היחידה היא לא משחקת את כל שירותי הכיסלון בנייתה, כל חדר הפרטניות הן הלכה סדור חדר הריכפת נוסף והתעללות כי העיר, בניסוח מדבר אכל אפנתה חסינית, השליטה בשירות ציבורי סיכוי הצלחה אם היא בלאו זה תנאי הכרחי לא נשפיק אכל הכיסלון ואין מלכיות במפעל חסיני יש לה סיכוי גם אם לא כל המפעלים אי נותני הכיסלון בענף מוכרים, כי אז זה תואב להעלים, כאוב ויחיד, כלומר מוגע בכיסל, בשכיות התשדוריות הרדיו והטלוויזיה אין שלמות ואין כעלים בניגודים באופן חר משפיע, ואם יש, זה לא נוגע לכיסל כאופן יסיר.

לבן, השכיתה האמת היתה שכירה כלמתולה וסכורה לאחר כמה ימים, גלי צה"ל — האנומלית הישראלית היחידה האמת — היו בבור, בלכה, אבל הנילו בהכשלת השכיתה למעשה, הגרילו לעשות אנשי, ערב חרש, אשר סיסקו חרשות ואקטואליה גם על המדקע, אסילו היתממו

נמשרדו ולרבות מה שמוגדר טיטורי ייעול, גם לבני עובדי הכנסת הסקען מסכיות מסוימות סירי נצנית שרות המדינה בנושא מנינים, הקנים וכלי הוצעו ליד ועת הכנסים של הכנסת, באומר, דבר זה לא נעשה בצורה מפורשת בחוק רשות השידור, בראה משום שסנסיו החוק יצא מתוך הנחה האופטימית, שגם הפוליטיקאים בעתיד יגלו אותה רגישות לערכים ומקסימים שגילה אשכול בשעתו, ולא יבקשו לנצל אל כוחם השלטוני-כלכלי על מנה לסנוע בעצמאות השידור, אולם, כיום בור, שחנה אופטימית זו לא התממשה, בבטיבות שכח הפוליטיקאים מעבבים לא טעם אישור תקציבים לרשות השידור, בניסוח שריווחיה אינם אובייקטיביים או אינם חיוניים ריים מ, בוראי שיש לחשוש למצב שבו שר האוצר יהיה בעל הבית בנושאי שכו ובחוראים ברשות השידור.

אביסה אכסורית

נושא השכר ובוה הארס אינו נושא היחיד, שבו מסכל ניסוח של חק רשות השידור את השלטון הישר של עצמאות הרשות, אשר היה עצם הכליול של החוק, סעיף פרובלמטי ביותר בחוק, הוא זה המחיל על עובדי רשות השידור, במקשה אותה את כל סעיפי החוק, המגביל את פעילותם הפוליטית של עובדי המדינה.

נראה, כי מסנחי חוק רשות השידור לא קראו ניען את כל העיסים הקטנים בחוק, האוסר כי עובדי מלכיות, אין תולק שראי לאסר על עובד רשות שידור ממלכית, משם כמו על עובדי מדינה, להורות ממוכני עם ממשלה מלונת, או לעסוק בעסקות מסלנות, אולם

חרב הרין המשמעותי

כותב שורות אלה ננוח, בשעתו, על ידי מגבילי רשות השידור, משום שמתח ביקורת על הממשלה בשל התעלמות מכוללת מהמלצה של בנ"צ, ונתקל לרשעם באישי המגבילי להעמידו לריו משמעותי, אם ימשך לבקו אנשי צמרת על הרות גלריות ובוטות של חוק המגביל התעלם כמדינתו להלוסין מן העבודה, שבקורת כואת מתחייבת מן התפקיד שמטיל החוק על רשות השידור לנסח אתחאות מוכתה.

עיניו רדאות: המאבק המתנהל כעת על ה הכרה בייחודם המקצועי של עיתונאי רשות השידור לעומת עובדי המדינה האחרים, אינו מאבק על סך בלבד, אלא על עצם תכלית קיומם של רדיו וטלוויזיה עצמאיים במדינת ישראל, נסיון השכיתה מסמל הוכחה חותכת ומאלפת על כמה מסכנות לדמוקרטיה הישראלית של כלי תקשורת עצמאיים ובלתי תלויים מגלי האתר. גיקה, לדוגמה, את רדיו ועדת לגר, בה מ אחרי סרינת ישראל מורעים, בעצם לכל זה מימצאים והמורים, שבחשש בחולת ולמשמעותם המשפטית-מסורית, כמה מהם מודעים למחלוקת התרשים שעורר מסקנותי הסלחניות של חדרה בין משפטנים בכירים, וכמה מהם היו מדעים למימצאים ולמחלוקת האמורים, אילו קיבל רדיו לגר את השירול הנרקש שקיבל בשעתו ורדיו חקיריה של ועדת ארלון, ועדת כלאו או ועדת ביסק, בעל ישראל והטלוויזיה, ואמנם, ואישי העצום הדכ של צרכי הקשר, שמשורת רשות השידור, הוא שחוק, את המאבק הנוכחי על עצמאות עיתונאית למאבק בעל השכיות בה מדרע לעידוד הרפורמות והחשש העיתונות כיאשר.

הכרתה היא הארשן המשמעותי של שדור ישראל, עורר האנומליות, רדיו והטלוויזיה, עורר חרשות בלתי מוכתה

מקדא פן الأصل

ב. מצב עכשווי וגם עתידני

[illegible][illegible][illegible]

לעומת זאת, שעה שנרצח ילד מלשתיני או נערה מלשתינית או אשה מלשתינית, חלק לא קטן מהציבור הדואה עצמו שייך למחנה ההומניסטי, מאמץ לו את ההרמיוניולוגיה הרשמית ומרבה על הריגתו, הגינוי על הריגה, והוא מסבך הדברים בעל עוצמת סחורות, אולם, גם כעוצמה מפתחת זו אין הימין מצטרף לגיון.

שטונות הכיבוד הישראלים מאמצים כמובן
את המוסר הכמיטלי של הימים, ליתיה גם
מחד שונה לדם יהודי ולדם ערבי, גם אם
יחלם להעמיד לריו את ההנהגות אשר רצו
אם רוצה ההנהגות הישראלי לכוון את מידת
העמק לריו — כך מתוך ההנהגות — על רצו
אם רוצה ההנהגות הישראלי לכוון את מידת
העמק לריו — כך מתוך ההנהגות — על רצו
אם רוצה ההנהגות הישראלי לכוון את מידת
העמק לריו — כך מתוך ההנהגות — על רצו

מילון רצח

...the

עצמות! תוקה — שלא בתוקים, שאמר
תוקם לצורך השעה ולבטלם כבוא העת —
ומירה לקבוע נדמות חברתיות משפטיות
מסוימות, המוכות לכל הזמנים; מעין שלר
לדוני האמור לשמש את הגוף, קם כאשר
לשר והשרירים עובדים תהליכים שונים
שונים בהתאם למסיכות.

עבשו רק צדיקים המאמינים שלי לחסות
 הן החלום האמיתי — ואז נוכל לחסות.
 זה באמת החלום שלי — שיום אחד גם הם
 תסבחו מחלומות השווא שלכם.

מיד לבחון האם אכן הרכיבים אמונים כאמת
התמכחות של ממש. מבחן ראשון הוא מבחן
הסלעטוביות. האדם המתכבד, כלומר: מי
שקובע לשיקול הדינאלי, תשיכת טוב יותר
צריך להיות מטיגל לתת טעם
למדיכי התופעה אשר ממנה התפכה.
נקשר זה השאלה היא — מאיזה חלום

